

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 30 kwietnia 2018 r.

Pozycja 63

POSTANOWIENIE

z dnia 26 marca 2018 r.

Sygn. akt Ts 25/17

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Mariusz Muszyński,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej M.Ż. w sprawie zgodności:

art. 422 § 2 pkt 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1577, ze zm.) z art. 2 oraz art. 32 w zw. z art. 45 ust. 1 i art. 77 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej z 9 lutego 2017 r. M.Ż. (dalej: skarżący) zakwestionował zgodność art. 422 § 2 pkt 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1577, ze zm.; dalej: k.s.h.) w zakresie, w jakim pozbawia legitymacji czynnej do wytoczenia powództwa o uchylenie (art. 422 § 1 k.s.h.) lub stwierdzenie nieważności (art. 425 § 1 k.s.h.) uchwały walnego zgromadzenia – przez akcjonariusza, który głosował przeciwko uchwale, ale który zażądał zaprotokołowania sprzeciwu do niej przed powzięciem uchwały zamiast po jej powzięciu, z art. 2 oraz art. 32 w zw. z art. 45 ust. 1 i art. 77 ust. 2 Konstytucji.

Skargę konstytucyjną wniesiono w związku z następującą sprawą.

11 grudnia 2013 r. skarżący wniósł pozew do Sądu Okręgowego w W. (dalej: Sąd Okręgowy) przeciwko F. (dalej: spółka) o ustalenie nieistnienia, ewentualnie stwierdzenie nieważności albo o uchylenie uchwał nr 3 oraz 4 przyjętych 12 listopada 2013 r. na Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy spółki (dalej: zgromadzenie).

Sąd Okręgowy wyrokiem z lutego 2015 r. (sygn. akt) stwierdził nieważność uchwał numer 3 i 4 zgromadzenia i oddalił powództwo skarżącego w pozostałym zakresie, orzekając o kosztach.

Sąd Apelacyjny w W. (dalej: Sąd Apelacyjny) wyrokiem z września 2016 r. na skutek apelacji pozwanej spółki zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w ten sposób, że oddalił powództwo skarżącego o stwierdzenie nieważności uchwał pozwanej spółki.

17 stycznia 2017 r. skarżący wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego. Sąd Najwyższy postanowieniem z lipca 2017 r. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarżący wyjaśnia, że kwestionowany art. 422 § 2 pkt 2 k.s.h. ogranicza jego konstytucyjne prawo do sądu (art. 45 ust. 1 i art. 77 ust. 2 Konstytucji) w związku z zasadą równości (art. 32 Konstytucji) poprzez wprowadzenie warunku, którego spełnienie uprawnia go do zaskarżenia rzeczonych uchwał do sądu. Warunkiem tym jest zażądanie przez skarżącego zaprotokołowania sprzeciwu po podjęciu uchwały, mimo iż – w ocenie skarżącego – wystarczające jest zgłoszenie tego żądania w dowolnym momencie w czasie od otwarcia do zamknięcia zgromadzenia. W ocenie skarżącego, prawo do sądu ujmowane powinno być możliwie najszerzej, dlatego akcjonariusz winien mieć zagwarantowane prawo do wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia, jeśli jest ona sprzeczna ze statutem bądź dobrymi obyczajami i godząca w interes spółki lub mająca na celu pokrzywdzenie akcjonariusza (co do zarzutu niezgodności z art. 45 ust. 1 i art. 77 ust. 2 Konstytucji), niezależnie od tego czy żądanie zaprotokołowania sprzeciwu zostało wyrażone przez niego po powzięciu uchwały czy przed jej podjęciem (co do zarzutu niezgodności art. 32 Konstytucji).

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje.

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 u.o.t.p. TK, skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia. Na etapie wstępnej kontroli Trybunał bada, czy skarga spełnia przesłanki, o których mowa w art. 79 ust. 1 Konstytucji oraz przepisach u.o.t.p. TK. Jednocześnie Trybunał przypomina, że składu rozpoznającego sprawę *in merito* nie wiąże stanowisko zajęte w postanowieniu o przekazaniu skargi konstytucyjnej do rozpoznania merytorycznego, bowiem na każdym etapie postępowania zainicjowanego wniesieniem skargi Trybunał bada, czy nie zachodzi któraś z ujemnych przesłanek procesowych (wyrok TK z 21 czerwca 2017 r., sygn. SK 35/15, OTK ZU A/2017, poz. 51).

2. W ocenie Trybunału, badana skarga konstytucyjna spełnia wymogi formalne wynikające z art. 79 ust. 1 Konstytucji oraz przepisów u.o.t.p. TK.

Skarżący prawidłowo, tzn. adekwatnie zarówno do treści orzeczenia wydanego w jego sprawie, jak i do zarzutów sformułowanych w skardze, określił przedmiot zaskarżenia (art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p. TK). Przedstawił także argumenty uprawdopodobniające zarzut naruszenia przez zakwestionowany przepis przysługujących mu konstytucyjnych praw i wolności (art. 53 ust. 1 pkt 2-3 u.o.t.p. TK). Uzasadnienie skargi jest poprawne formalnie, zaś przedstawiona argumentacja jest spójna.

Skarżący przedstawił stan faktyczny sprawy (art. 53 ust. 1 pkt 4 u.o.t.p. TK) oraz udokumentował datę doręczenia ostatecznego orzeczenia, o którym mowa w art. 77 ust. 1 u.o.t.p. TK (art. 53 ust. 1 pkt 5 u.o.t.p. TK). Skarżący dołączył do skargi wyroki, decyzje i inne rozstrzygnięcia wydane na podstawie zaskarżonego przepisu (art. 53 ust. 2 pkt 1-2 u.o.t.p. TK).

Skargę konstytucyjną złożył w imieniu skarżącego adwokat, który dołączył stosowne pełnomocnictwo (art. 44 ust. 1 w zw. z art. 53 ust. 2 pkt 3 u.o.t.p. TK).

Skarżący wyczerpał przysługującą mu drogę prawną, ponieważ wyrok Sądu Apelacyjnego doręczony został pełnomocnikowi skarżącego 21 listopada 2016 r. i był

ostatecznym orzeczeniem w sprawie. Skarżący dochował trzymiesięcznego terminu do wniesienia skargi konstytucyjnej, którą wniósł 9 lutego 2017 r. (art. 77 ust. 1 u.o.t.p. TK).

3. Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że badana skarga spełnia wymagania przewidziane w ustawie oraz nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p. TK, dlatego zasadne jest nadanie skardze konstytucyjnej dalszego biegu (art. 61 ust. 2 u.o.t.p. TK).

W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p. TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty doręczenia tego postanowienia.